

Gothricus filius fuit Gormonis regis Daniæ. Is post patrem ob uirtutes rex electus, non modo armis, sed etiã iustitia insignis extitit. Cum is famam sui nominis felicibus propagasset auspicijs, etiam Saxones bello inuasit, & sibi centum niueos equos tributi nomine dare coëgit. Eo tempore Carolus Magnus Christianam religionẽ per Germaniam plantare statuit. Huic cum fortiter Vitekindus & Saxones resisterent, Gothricus eis auxilia tulit, atque ut toties Carolo repugnarent, author fuit, anno 770. Cum etiam Saxoniam ferẽ deuicta à Carolo esset, atque ipse in Italiam tenderet, Gothricus magno exercitu Saxoniam ingressus, Caroli milites profligauit, atque Idolorum cultum reduxit. postea etiam Frisones bello aggressus domuit. Verùm deinde Carolo reuerso, & Saxones ac Frisones libertati suæ restituti fuerunt. Hoc modo factum ut Gothricus sese intra sui regni fines continuerit. Cum postea iterum bellum meditaretur propter satellitis insidijs circumuentus, ferro domesticæ fraudis interijt. quo audito Carolus effuso gaudio exultauit, nihil eo casu unquam fortunę suę iucundius obuuisse confessus. Sax. Grammaticus libro 9.